

عنوان مقاله:

ارزیابی عملکرد نظام سلامت در تخصیص منابع بهداشتی، درمانی و تامین اجتماعی (مطالعه موردی)

محل انتشار:

مجله مدیریت اطلاعات سلامت، دوره 12، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

یعقوب زارعی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

مهدی رحمانیان کوشکی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: توزیع عادلانه منابع و خدمات بهداشتی- درمانی در جهت تامین و حفظ سلامت آحاد جامعه، از دیرباز بعنوان دغدغه همیشگی سیاستگذاران مطرح بوده و موجب گردیده مدیریت و تخصیص منابع در نظام سلامت از اهمیت بسزایی برخوردار گردد. اگرچه در راستای کاهش عدم تعادل فضایی، توجه به مناطق محروم پس از انقلاب نقطه عطفی است که نظام جمهوری اسلامی در دستور کار خود قرار داده است اما باید اذعان داشت که نبود توازن در جریان توسعه و توزیع نابرابر شاخص‌های بهداشتی، درمانی و تامین اجتماعی در گستره فضایی موجب ایجاد شکاف و نابرابری‌های منطقه‌ای بعنوان اصلی‌ترین مانع در مسیر توسعه گردیده است. مطالعه نابرابری‌های منطقه- ای، تلاش برای رفع نابرابری و دسترسی به استانداردها یکی از اقدامات ضروری متولیان امر جهت تحقق عدالت اجتماعی و نیل به توسعه پایدار است. در همین راستا این پژوهش با هدف تبیین و سنجش عملکرد نظام سلامت در تخصیص خدمات بهداشتی- درمانی و تامین اجتماعی در استان بوشهر انجام گردید. روش بررسی: پژوهش بنیادی و نوع مطالعه توصیفی- تحلیلی بوده است. جامعه آماری شهرستان- های استان بوشهر (تعداد نه شهرستان) و روش گردآوری اطلاعات از نوع کتابخانه‌ای و ابزار جمع‌آوری با توجه به نوع اسناد و اهداف پژوهش جداول و فرم‌های مبتنی بر داده‌های آمارنامه سال ۱۳۹۰ خورشیدی استان بوشهر بوده است که طی آن نوزده شاخص بهداشتی- درمانی استخراج و به شیوه کمی با استفاده از فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی و بهره‌جستن از تکنیک بهینه‌سازی چندمعیاره و حل سازشی (Resenje) و (VlseKriterijumska Optimizacija I Kompromisno) و بهره‌گیری از نرم افزارهای Expert Choice و SPSS تحلیل سطوح درجه توسعه‌یافتگی شهرستان‌های استان بوشهر به انجام رسید. یافته‌ها: یافته‌ها طی مقطع زمانی ۱۳۹۰ خورشیدی نشان از شکاف منطقه‌ای و توسعه نامتوازن و ناهمگون استان بوشهر در حوزه سلامت دارد. به طوری که روند تخصیص منابع نیز حاکی از آن است که شهرستان بوشهر دارای بیشترین توسعه و شهرستان گناوه محروم‌ترین شهرستان در ابعاد بهداشتی، درمانی و تامین اجتماعی بوده است. شواهد همچنین مبین این مطلب است که شهرستان دشتستان دارای توسعه نسبتاً مطلوب، شهرستان‌های جم، تنگستان و دشتی توسعه متوسط و شهرستان‌های دیر، کنگان و دیلم در زمره مناطق نسبتاً محروم قرار داشته است. نتیجه‌گیری: نتایج نشان می‌دهد توسعه نظام سلامت در مناطق استان بوشهر مستلزم بازنگری در سیستم مدیریتی، برنامه‌ریزی، تخصیص منابع و امکانات بهداشتی- درمانی، توزیع برابر فرصت‌ها و ارتقای کیفی خدمات در مناطق دورافتاده با هدف آمایش سرزمین می‌باشد.

کلمات کلیدی:

واژه‌های کلیدی: استان بوشهر، بهداشتی، تامین اجتماعی، درمانی، نظام سلامت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1747361>

